

Lieve mensen, jong en oud, gemeente van Christus.

Ik kan me voorstellen, dat er even is gedacht:

Wat hebben het verhaal van Jezus in de woestijn en het verhaal van Noach nu met elkaar te maken?

Dat is, dat na het getal 40, 40 dagen regen bij Noach, 40 dagen woestijn bij Jezus, er een nieuwe periode komt.

Bij Noach een nieuw begin door het verbond van God.

Bij Jezus zicht op het nabije Koninkrijk van God.

Maar zover is het nog niet.

Meteen na de doop wordt Jezus door de Geest naar de woestijn gedreven.

Een woestijn kan letterlijk zijn. Je eigen keuze om een tocht door de woestijn te maken.

Vele toeristen die Israël bezoeken gaan ook naar de woestijn. Liefst nog een nacht, om te ervaren hoe dat is.

Maar de woestijn staat figuurlijk ook voor een periode van dorheid, teruggeworpen worden op jezelf.

Dan ga je niet uit eigen beweging de woestijn in, maar word je, net als Jezus, door verschillende omstandigheden, erin gedreven.

Gaat het over de kern van mens zijn.

Twijfel, angst, boosheid.

Over keuzes en de zin van alles?

Het getal 40 is dan figuurlijk gesproken, verbonden aan de periode van die woestijnervaring. Satan stelt Jezus op de proef.

Jezus leeft te midden van wilde dieren, en engelen zorgen voor hem!

Matteus en Lucas schrijven hun verhalen over Jezus in de woestijn uitgebreider, met name over de beproevingen door Satan. Maar niet over de wilde dieren!

Wat zijn die wilde dieren in de woestijn? Het heeft me altijd geïntregeerd.

Waren het wilde dieren die Jezus wilden doden?

Waren het angstdromen van Jezus?

In de Bijbelse exegese worden verschillende verwijzingen gemaakt.

Naar Noach, met ook wilde dieren in de ark.

Naar Daniel in de leeuwenkuil met de engel.

Als vooruitzicht naar Gods vredesrijk, Maar ook dat Marcus zijn evangelie schrijft zo'n 65 na Christus in Rome.

De snel groeiende groep christenen werd vervolgd, opgepakt en tot volksvermaak in de arena's gezet tussen wilde dieren om te worden verscheurd.

En dat daarmee ook is gezegd dat de wildste dieren de bestuurders

van Rome waren die christenen lieten oppakken.

Marcus wilde de mensen moed in spreken.

Dat ook Jezus leefde tussen de wilde dieren, maar dat God altijd zegt: 'Ik ben er voor jou!'

Op zich terecht en aannemelijk, want waar leiders zich beestachtig gedragen, daar wordt de wereld een woestijn.

Voorbeelden te over in onze wereld.

Maar ter voorbereiding hiervan las ik de afgelopen week een heel andere invalshoek waarvan ik dacht: die wil ik ook benoemen.

In zijn boek 'Wegen naar menselijkheid' een dieptepsychologische lezing over het Marcusevangelie schrijft Drewerman dat Jezus in die 40 dagen in de woestijn zich voorbereid op zijn taak.

Jezus wil Gods woord en Gods liefde voor de mensen in de wereld brengen en er naar leven.

Dat vraagt om een vorm van zelfonderzoek.

Misschien herken je het, als er iets bijzonders staat te gebeuren in je leven, je daar ook goed over na wilt denken. Ga je een paar dagen wandelen of in een klooster.

Drewerman schrijft dat Jezus, net als wij allen, enerzijds dierlijke impulsen, driften in zich heeft. Maar dat van de andere kant ook weet te beheersen.

Ook wij weten dat we eigenlijk een engel moeten zijn.

Als Jezus Gods woord en liefde wil brengen, zal Hij zich ter voorbereiding daarvan ook moeten afvragen:

Welke dierlijke driften heb ik in mij als het om Gods woord en liefde gaat?

Gaat dat uiteindelijk om mijn eigen macht, eerzucht, roem?

Of gaat het echt om Gods liefde?

Maar ook die kant van die engel:

Heeft dat te maken met gunst en erkenning van anderen?

Zo van kijk eens hoe aardig en lief ik ben?

Al heet je Engel, ook van je achternaam, dan wil dat nog niet zeggen, dat je altijd een engel bent! Je kunt ook een wolf in schaapskleren zijn.

Om mensenzoon en zoon van God te zijn heeft Jezus die woestijnervaring, die strijd nodig, voordat Hij aan het werk gaat.

Dieren en engelen dienen elk op die manier de ontplooiing van Jezus tot zijn werk.

Zodat Jezus op zijn levensweg écht' kan omzien naar mensen.

Die letterlijk en figuurlijk gesproken, vastzitten in zichzelf of het leven.

Jezus brengt ze terug bij God en bij zichzelf.

Als Jezus die worsteling heeft doorgemaakt, kan hij ook Gods goede nieuws verkondigen.
Zeker als hij meteen al hoort over 'die wilde dieren' die Johannes gevangen hebben genomen.
Een lot waarvan hij kan bedenken dat hem dat op zijn weg ook te wachten staat.

Maar Gods liefde bij de mensen brengen, het omzien naar mensen wordt zijn taak. En daarbij horen ook de woorden van barmhartigheid uit Matteus.
De zieken en eenzamen bezoeken.
Maar we zijn op Aswoensdag al begonnen met de 40 dagentijd en tot gisteren ging het over de gevangen bezoeken. De mensen die de veertigdagenkalender hebben besteld hebben dat kunnen lezen.
Met vragen als waarin zitten we zelf gevangen?
Maar ook dat het verschil maakt waar je wieg heeft gestaan.
Misschien was je dan door omstandigheden ook in de gevangenis terecht gekomen.
Het is niet altijd 'eigen schuld, dikke bult'.
Daarom hechten wij als Protestantse kerk ook aan de paasgroetenactie.
Daarover gaat het volgende filmpje.

Filmpje

Dus zaterdag a.s. van 13.00 uur tot 15.00 uur.
Bent u welkom hier in de kerk voor de paasgroetenactie, of misschien even in de kerk te zitten, een kaarsje aan te steken.
Laten wij met Jezus deze veertig dagen zijn levensweg volgen.
De kleur blauw in het bloemstuk geeft mooi de verbinding weer dat Jezus zich in Gods naam verbindt met de minsten van de samenleving en zegt:
Ik ben er voor jou!
Mogen wij dat ook elkaar toezeggen.
Moge het zo zijn.
Amen